

Τὸ ἐπὶ τῆς τροφῆς προσκολλώμενον κέντρον λαμβάνεται κατὰ προτίμησιν ἐκ ροδακινέας εἰς εὐάερον θέσιν βλαστανούσης. Ἐκ ταύτης δὲ ἐκλέγονται πρὸς ἐνοφθαλμισμὸν οἱ διπλοὶ ὀφθαλμοὶ ἢ τριπλοὶ (τρία κλάτια εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον) εὐρώστου νεαροῦ κλάδου. Προκειμένου δὲ περὶ τῆς τροφῆς διακρίνομεν κυρίως τὰς ἐξῆς τρεῖς περιστάσεις.

1) Ὅταν ἔχη τις γαίης ξηρᾶς, ἱκανῶς βαθεῖας καὶ μετριῶς συμπαγεῖς χρησιμεύει κατὰ προτίμησιν ὡς τροφὸς ἢ σκληροπύρηνος ἀμυγδαλῆ, προερχομένη ἐκ σπορᾶς γινομένης κατὰ φθινόπωρον (εἰς ψυχρὰ κλίματα κατὰ τὴν ἀνοιξίν). Τὰ νεαρὰ φυτάρια ἐμβολιάζονται δι' ἐνοφθαλμισμοῦ τὸ πρῶτον ἔτος μετὰ τὴν ἀναβλάστησιν αὐτῶν, ἤτοι κατὰ τὸν Αὐγούστου περίπου τοῦ προσεχῶς θεροῦς ἢ τὸ δεύτερον ἔτος κατ' Ἀπρίλιον. Εἰς τὴν δευτέραν ταύτην περίστασιν οἱ ὡς κέντρον χρησιμεύοντες ὀφθαλμοὶ λαμβάνονται ἐκ κλάδων, οἱ ὅποιοι ἀποκοπτόμενοι τῆς ἐκλεκτῆς ροδακινέας δύο τουλάχιστον μῆνας πρότερον διατηροῦνται εἰς τὴν ἄμμον μέχρι τῆς ὥρας τοῦ ἐμβολιασμοῦ ἐντός ὑπογείων ξυλίνων κιβωτίων, ὅπως εἴπομεν προηγουμένως, προ-

παραφυάδων ἐρρίζων. Ὁ ἐνοφθαλμισμὸς ἐκτελεῖται ἐπ' αὐτῆς κατὰ Ἰούλιον καὶ Αὐγούστου. Ἄν ἔχη τις ἀγρίας πρῶμνας οἰασθῆποτε ἐπὶ τῶν ὁποίων ὁ ἐνοφθαλμισμὸς τῆς ροδακινέας δὲν ἐπιτυγχάνει κατ' εὐθεΐαν, τότε σπεῖρη τις ταύτας καὶ ἐπὶ τῶν προερχομένων νεαρῶν φυτάρων (ἐνὸς ἢ δύο ἐτῶν) προσκολλᾷ πολλὰ πλησίον τῆς βάσεως δι' ἐνοφθαλμισμοῦ κοινοῦ ἓνα ἢ περισσότερους ὀφθαλμοὺς δαμασκηνῆς. Ἐπὶ δὲ τοῦ νέου τούτου φυτοῦ, εἰς τὸ ὁποῖον μεταβάλλεται ἡ ἀγρία πρῶμνη, προσκολλῶνται δύο τουλάχιστον ὀφθαλμοὶ ἐκ νεαροῦ κλάδου ροδακινέας (κατὰ τὸν αὐτὸν πάντοτε τρόπον τοῦ ἐνοφθαλμισμοῦ) καὶ τοιοῦτοτρόπως διὰ διπλοῦ ἐμβολιασμοῦ ἔχει τις ἐπὶ οἰωνόηποτε ἀγρίων προυνῶν ἐκλεκτὰς ροδακινέας.

Ἡ ΓΡΑΟΜΟΡΦΟΣ ΑΛΕΚΤΟΡΙΣ

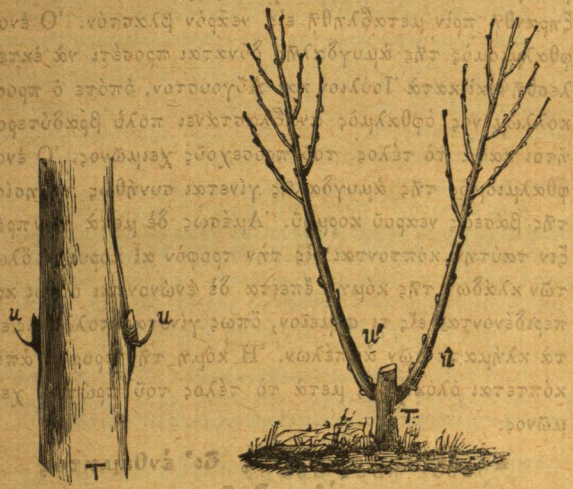
Παράδοξος τερατομορφία τῆς φύσεως.

Ἄλεκτορις ἀνθρωπίνην ἔχουσα μορφήν! Τοιοῦτόν τι φαινόμενον παράδοξον, ἀπίστευτον ἀναφέρει εἰδικῆ ἔφημερις τῆς ὀρνιθολογίας, καταχωρίζουσα καὶ τὴν περιγραφὴν τῆς ἀλεκτορίδος συνταχθεῖσαν ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Fischer:

Ἡ ἀλεκτορίς αὕτη εἶνε ἀναστήματος μετριῶν, τὰ περὰ ταύτης εἶνε φαῖα μελαίνια φέροντα κατ' ἄκρα κηλίδας τὸ δὲ σῶμα πλὴν τῆς κεφαλῆς εἶνε ὅμοιον τῶν λοιπῶν ὀρνίθων. Ἡ κεφαλὴ ὁμοιάζει πρὸς πρόσωπον γραιίας γυναικός. Τὸ ράμφος ἐλλείπει ὀλοσχερῶς, τὰ δὲ ὀστά τῶν σιαγῶνων βραχυθθέντα καὶ πλατυθέντα καταλήγουσιν εἰς τὴν θέσιν ἐν ἣ οἱ ῥώθωνες τῶν συνήθων ὀρνίθων καλύπτονται δὲ ὑπὸ σαρκῶν ἀποτελουσῶν τὰ δύο χεῖλη. Αὕτη κύρβασιν (λιρὶ) δὲν ἔχει, ἀλλ' ἐν τῇ θέσει τούτου ὑπάρχει ὀστεώδης ρίς φέρουσα εἰς τὸ κάτω μέρος δύο ὅπως ὅπως οἱ ῥώθωνες τοῦ ἀνθρώπου. Εἰς τὴν κάτω σιαγῶνα προσκολλᾶται σαρκῶδες σῶμα γυμνὸν φέρον μόνον ἐγκατεσπαρμένα τινα τριχῶδη πτίλα σχηματίζον τὴν γένυν ἢ γυμνὴ αὕτη σὰρξ ἐκτείνεται μέχρι τῶν ὠτων. Οἱ ὀφθαλμοὶ εἶνε στρογγύλοι, μέλανες, κυκλούμενοι ὑπὸ βροδοῦ χρώματος ἐρυθροῦ κινναβάρειος· τὰ δὲ ὑπὸ τοῦς ὀφθαλμοῦς μέρη τῆς κεφαλῆς ἔχουσι χρῶμα σαρκὸς κυανίζουσης κατὰ τόπους, καὶ φέρουσιν ἀραιὰ τριχῶδη πτίλα, ἅτινα πολυαριθμότερα συγκεντρούμενα πρὸς τ' ἄνω τῶν παρειῶν σχηματίζουσι ζεύγος παραγεννηθῶν καλυπτουσῶν τὸν ἀκουστικὸν πόρον.

Ἡ ὁμοιότης τῆς περιέργου ταύτης ὀρνίθος πρὸς γραιίαν γυναῖκα εἶνε καταπληκτικῆ ἰδίως θεωμένη κατὰ κρόταφον. Ἐνεκα τοῦ σχηματισμοῦ τὸ πτηνὸν δὲν δύναται νὰ λαμβάνῃ μόνον τὴν τροφήν του, ἐπίσης δὲ ἡ προέκτασις τῶν ρωθῶνων ἐμποδίζει τοῦτο νὰ πίνη. Κατ' ἀκολουθίαν τρέφουσι ταύτην διὰ βεβρεγμένου ἀρτου ἐν γάλακτι ἢ ὕδατι· ὅταν δίδεται ταύτη κεκοιμημένον κρέας ἢ καρποί, καταπίνει τούτους μετὰ λαίμαργίας, πρὸς τούτους ἀρέσκειται τρώγουσα τυρῶν.

Προτιμᾷ νὰ τρώγῃ διὰ τῆς χειρὸς ὅταν ἡ τροφὴ προσφέρηται αὐτῇ, καὶ τοῦτο διότι ὅταν τρώγῃ ἐπὶ σκληροῦ σώματος ξεσχίζει ταχέως τὴν γένυν αὐτῆς. Ἀναγνωρίζει κάλλιστα τὸν κύριόν της, κατοικεῖ συνήθως μετ' αὐτοῦ καὶ ζητεῖ τὸν τροφήν της διὰ φωνῆς ἀσθενοῦς καὶ ἰδιαζούσης· ὅταν τεθῆ πλησίον ἄλ-

Σχῆμα 13

κειμένου περὶ τοῦ ἐμβολιασμοῦ τῆς μωρέας (ἴδε ἐκεῖ περιγραφὴν τῆς μεθόδου ταύτης). Οἱ ὀφθαλμοὶ κατὰ τὸν ἐμβολιασμὸν τῆς ροδακινέας προσκολλῶνται συνήθως εἰς δύο ἀντίθετα σημεῖα κ—κ πλησίον τῆς βάσεως τῆς τροφῆς Τ, τῆς ὁποίας ἀφαιρεῖται ὀλόκληρος ἢ κόμη κατὰ τὸ προσεχὲς φθινόπωρον, μετὰ δὲ τὸν χειμῶνα ἂν ὁ ἐμβολιασμὸς τοῦ Αὐγούστου ἐπέτυχε ἀφαιρεῖται καὶ τὸ ἐναπομένον μέρος τῆς τροφῆς μέχρις μικρᾶς ἀποστάσεως ἀπὸ τοῦ κέντρου. Ἴδε τὸ σχῆμα Τ'—κ'—κ', τὸ ὁποῖον λαμβάνει ἡ ροδακινέα μετὰ τὴν ἀνάπτυσιν τῶν κέντρων.

2) Προκειμένου περὶ κλιμάτων σχετικῶς ψυχροτέρων, χρησιμεύει κατὰ προτίμησιν ὡς τροφὸς ροδακινέα τις εὐρώστου οἰασθῆποτε, προερχομένη ἐκ σπορᾶς τῶν πυρήνων ὀρίμων καρπῶν. Ὁ ἐμβολιασμὸς ἐπ' αὐτῆς ἐκτελεῖται, ὅπως καὶ ἐπὶ ἀμυγδαλῆς.

3) Διὰ γαίης συμπαγεῖς κατὰ τὸ μέλλον καὶ ἥττον (ἐχούσας πολλὴν ἀργίλλον) χρησιμοποιεῖται ὡς τροφὸς ποικιλία τις δαμασκηνῆς καὶ ἰδίως ἡ μυζυρόκαρπος δαμασκηνῆ, προερχομένη ἐκ σπορᾶς ἢ καὶ ἐκ

λης ἀλεκτορίδος, ἐξαγριούται καὶ μάχεται ὡς ὁ ἀλέκτωρ· ὅταν δ' ἴδῃ ἀλέκτορα καταλαμβάνεται ὑπὸ δέους καὶ ἀμέσως κούπτεται. Ἀποφεύγει τὸν ἥλιον κρυπτομένη ἢ εἰς τὰ χόρτα ἢ καταφεύγουσα εἰς τὸ

Κεφαλή θεωμένη κατ' ὄψιν.

Κεφαλή θεωμένη κατὰ κρόταφον μετὰ κεκλεισμένου ράμφους

Κατὰ κρόταφον μετ' ἀνοικτοῦ ράμφους.

μαγειρεῖον. Τὸ ζῷον τοῦτο ἀγαπᾷ εἰς ἄκρον τὴν μετ' ἀνθρώπων συμβίωσιν. Οἱ πόδες αὐτῆς εἶνε παχύτατοι, ἰσχυρότατοι καὶ καλύπτονται ὑπὸ λεπῶν σκληρῶν καὶ πυκνῶν, στερεῖται ὀνύχων κατὰ τοὺς μεγάλους δακτύ-

λους, ἀγνοεῖ ὅμως ὁ κύριος ταύτης ἂν τοῦτο προήλθε τυχαίως ἢ ἐκ γεννητῆς εἶχεν οὕτως, διότι ὅταν ἔλαβε ταύτην ἦτο τεσσάρων μηνῶν. Κατὰ τὴν ἐποχὴν δ' ἐκεῖνην ἠλλάσσει τὰ πτερὰ καὶ ἐξακολουθεῖ τοῦτο ἔτι. Ἡ ὕψις αὐτῆς ἔχει κελῶς, ἐπειδὴ δ' ὅμως ἀναγκασίως τρέφεται ἀνεπαρκῶς τὰ πτερὰ δὲν ἐκφύονται εὐρωστα. Ἡ γλῶσσα αὐτῆς εἶνε παχεῖα κατὰ τὴν βᾶσιν ἀπολήγουσα εἰς αἰχμήν, ἐκ τῶν ὀνύχων δ' ἐλλείπουσιν εἰς ἐκ τοῦ ἀριστεροῦ ποδός, καὶ δύο ἐκ τοῦ δεξιοῦ.

Ἐν συνόψει λέγομεν, ὅτι ἡ περιεργος φυσιογνωμία τῆς ἀλεκτορίδος ταύτης προέρχεται ἐξ ἀτροφίας τοῦ ράμφους. Ἄν εἰς τὴν εἰκόνα τὴν δημοσιευομένην προσθέσεται ράμφος θ' ἀποτελεσθῆ κεφαλή κοινῆς ἀλεκτορίδος.

A.

(Ἐκ τοῦ Naturaliste)

ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Καλλιέργεια ἐπιτυχῆς τῆς κυανῆς Ὀρτενσίας.—Τὸ καλλίτερον μέσον διὰ τὴν κολλιέργειαν τῆς ὀρτενσίας εἶνε νὰ καταστήσωμεν τὸ ἔδαφος ἐφ' οὗ εἶνε πεφυτευμένη σιδηροχον. Τοῦτο ἐπιτυγχάνομεν ποτίζοντες αὐτὰς πρὸ τῆς ἀνθήσεως δι' ὕδατος περιέχοντος θεϊκὸν σιδηρον 10)1000· τοῦτο ἐπαναλαμβάνομεν πέντε ἢ ἑξέ φορές.

Διὰ νὰ μεταβάλλωμεν τὰς βόδογρόους ὀρτενσίας εἰς κυανὰς μεταχειρίζομεθα τὸ ἔξῃς μέσον. Ποτίζομεν αὐτὰς δι' ὕδατος ἐν ᾧ ἐθέσαμεν ἐπὶ τινα χρόνον τεμάχια σιδήρου, ὅσον ριζήματα κτλ. Μετὰ τέσσαρα ἢ πέντε ποτίσματα τὸ χρῶμα μεταβάλλεται, διατηρεῖται δὲ ἐὰν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν διαβρέχωμεν αὐτὰς διὰ τοῦ αὐτοῦ ὕδατος.

Διόρθωσις ταγγοῦ βουτύρου.—Κατὰ τὸν διαπρεπῆ χημικὸν Girardin δυνάμεθα νὰ διορθώσωμεν τὴν ταγγίαν τοῦ βουτύρου ὡς ἔξῃς. Ἀναδεύομεν ἢ μᾶλλον ζυμοῦμεν αὐτὸ ἐντός ὕδατος ἐλαφρῶς ἀλκολικοῦ, ἐν ᾧ δηλ. διελύσαμεν μικρὰν ποσότητα δισάνθρακικοῦ νατρίου (σόδας). Ὅταν ἡ ταγγὴ ὁσμὴ ἐκλείψῃ πλύνομεν αὐτὸ διὰ καθαροῦ ὕδατος καὶ ἀλατίζομεν.

Κατ' ἄλλον τρόπον ἀναδεύομεν αὐτὸ ἐν ὕδατι περιέχοντι 20—30 σταγόνας χλωρίουχου ἀσβεστίου κατὰ χιλιόγραμμον βουτύρου· μετέπειτα δὲ ἀποπλύνομεν αὐτὸ δι' ὕδατος.

Μέθοδος πρὸς ἀρωματισμὸν τῶν δωματίων.—Τὸ ἀληθὲς Ἀνατολικὸν αἰθέριον ἔλαιον τῶν ρόδων τιμᾶται περίπου 2000—2500 δραχ. τὸ λίτρον ἀναλόγως τῆς ποιότητός του. Διὰ νὰ ἀρωματισώμεν τὰ δώματα ἐν καιρῷ χειμῶνος, μεταχειρίζομεθα τὴν ἔξῃς μέθοδον. Κατὰ τὸ φθινόπωρον εἰσάγομεν ἐν φιάλαις ἐπάλληλα στρώματα ἄλατος λεπτοῦ καὶ φύλλων εὐωδῶν ρόδων ἔτι δὲ καὶ σταγόνας τινὰς συγκεντρωμένου οἰνοπνεύματος· κλείομεν δὲ τὰς φιάλας ἐρμητικῶς.

Ὅσάκις ἐν καιρῷ χειμῶνος ἐκπωματίσωμεν τοιαύτην φιάλην λεπτότατον ἄρωμα ρόδων διαχεῖται ἐν τῇ αἰθούσῃ κατ' οὐδὲν διαφέρον ἢ ὑπολειπόμενον τοῦ ἀρώματος τῶν προσφάτων ρόδων.

Διάκρισις τοῦ φυσικοῦ μόσχου ἀπὸ τοῦ τεχνητοῦ.—Σπουδαιότατον ζήτημα εἶνε ἡ ἐπίγνωσις καὶ διάκρισις τοῦ φυσικοῦ μόσχου ἀπὸ τοῦ τεχνητοῦ. Κατὰ τὴν Revue Scientifique ἡ θεϊκὴ κίνησις κέκτηται τὴν ιδιότητα νὰ ἀφαιρῇ τελείως τὴν ὁσμὴν τοῦ τεχνητοῦ μόσχου ἐν ᾧ οὐδὲλως ἐπιδρᾷ ἐπὶ τοῦ φυσικοῦ. Καὶ ἄλλα σώματα κέκτηνται τὴν αὐτὴν ιδιότητα· ὅσον τὸ αἰθέριον ἔλαιον τῶν πικραμυγδάλων καὶ γενικῶς πάντα τὰ ἐνέχοντα ὑδροκυανικὸν οὐδὲ ἢ βενζοϊκὸν ἀλδεΐδην. Τὸ θεῖον καὶ ἡ καφουρά μεταβάλλουσι τὴν ὁσμὴν καὶ καθιστοῦσι αὐτὴν λίαν δυσάρεστον.

A. Δ. Β.

Ἐν σελίδι 296 στιχ. 13 ἀντὶ ἄσματα τῶν τόπων γράφει ὀνόματα τῶν τόπων, ἐν σελ. 300 στιχ. 46 ἀντὶ φωτόβολούτων γρ. φωτ. ο. β. ο. λ. ο. σ. ὠ. ν.